

عنوان مقاله:

بررسی ساختار موسیقایی شعر سپید عربی

محل انتشار:

فصلنامه ادب عربی، دوره 3، شماره 2 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

غلامعباس رضایی هفتادر - دانشیار دانشگاه تهران

جواد گرجامی - استادیار دانشگاه محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

پیدایش شعر سپید در عصر حاضر نقطه عطفی در تاریخ زبان و ادبیات عربی بشمار می‌رود. با تولد این پدیده نوین شعری مفهوم کلی شعر و به ویژه موسیقی شعری دگرگون شد. بدین ترتیب در راستای فرآیند مذکور ساختار موسیقایی شعر معاصر عربی از بافت سنتی و کهن خود خارج شد و معماری کاملاً متفاوتی پیدا کرد. معماری مذکور که در شکل‌گیری آن علاوه بر شاخص‌های کمی، شاخص‌های کیفی نیز به کار گرفته شده بود، بیشتر در فضای درونی شعر تحقق می‌یافت. امری که به نوبه خود کارکرد موسیقایی شعر معاصر عربی را نیز تحت الشعاع خود قرار داد. از این رو موسیقی شعری نه تنها یک پدیده صرف-آوایی (phonetical henomenon) بلکه یک عنصر فراگیر و همه‌جانبه‌ای بود که در سایه آن روابط گفتمانی و دیالکتیکی (Discursive & Dialectical relations) بین کنش‌های فکری و عاطفی و ساختهای زبانی متن شعری ایجاد شده بود. امری که در نهایت گواهی بر غنا و ژرفای موسیقایی در شعر سپید بود.

کلمات کلیدی:

ایقاع، دگرگونی، ساختار موسیقایی، شعر سپید عربی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1789642>

